

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 U 022577 22 U
Tuzla, 18.10.2022. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, Medžlisa Islamske zajednice Tuzla, koju zastupaju punomoćnici Fuad Kačapor, Elvir Čolak i dr. sci. Esad Oruč, advokati iz ZAK-e iz Ilidže, ul. dr. Mustafe Pintola broj 25A II/8, protiv rješenja tužene Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla broj 12-04-3-19-102/22 od 21.04.2022. godine, uz učešće zainteresovanih lica Bingo d.o.o. Tuzla, koga zastupaju punomoćnici Amila-Milica Kunosić i Sven Selesković, advokati iz Tuzle, zaposleni u advokatskom društvu Kunosić&Co Law Firm Ltd Tuzla i 2. „Tuzla - Remont“ d.o.o. Tuzla, koga zastupaju punomoćnice Mirsada Božanović i Tatjana Gajić advokati iz ZAK-e M. Božanović i T. Gajić advokati iz Tuzle, u upravnoj stvari obnove postupka izdavanja urbanističke saglasnosti, dana 18.10.2022. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

Zainteresovano lice Bingo d.o.o. Tuzla, odbija se sa opredjeljenjem troškova, u iznosu od 1228,50 KM, kao neosnovanim.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 27.05.2022. godine, ovom sudu, putem naprijed navedenih punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i nepravilnog zaključka u pogledu činjeničnog stanja.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je prvostepeni organ donio rješenje o urbanističkoj saglasnosti broj 06/4-19-22979/2020 ZK od 30.03.2020. godine, (pravilno 2021. godine) za izvođenje radova vanjskog uređenja terena oko stambeno poslovnog objekta blok „B“ unutar prostorne cjeline „Pecara 2“ u Tuzli, u okviru izmjene Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 926/4, 878/1, 875/5, 927/1, 926/3 i 1077 sve K.O. ..., društvu „Tuzla Remont“ d.o.o. Tuzla, na koje rješenje je tužilac dana 26.01.2022. godine, podnio prijedlog za obnovu postupka, a prvostepeni organ je zaključkom odbacio pomenuti prijedlog, kao izjavljen od neovlaštenog lica; da odredba člana 246. Zakona o upravnom postupku predviđa, da će se postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv kojeg nema redovnog pravnog lijeka, u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnoviti, kako je to taksativno nabrojano u 11 tačaka, a tužilac apostrofira stav 1. tačka 5. tog

Zakona, kojom je propisano da se upravni postupak, koji je okončan pravosnažnim rješenjem obnavlja, ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije, iz kojih razloga je tužilac podnio prijedlog za obnovu postupka; da je tužilac pred Općinskim sudom u Tuzli pokrenuo parnični postupak broj 32 0 Ps 244518 15 Ps kojim je tražio utvrđenje ništavosti sudske nagodbe broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine; da je Općinski sud u Tuzli odbio predmetni tužbeni zahtjev, zbog nedostatka pravnog interesa na strani tužioca; da je značajno, u vezi sa gore navedene presude Općinskog suda u Tuzli, činjenica, da je sud u obrazloženju te presude utvrdio da je ta nagodba ništavna; da se predmetni postupak vodio i po Apelaciji kod Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, koji je donio odluku o dopustivosti i meritumu u predmetu broj AP 3332/21 i usvojio apelaciju tužioca, te utvrdio povredu prava na pravično suđenje iz člana II/3. e) Ustava BiH i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i ukinuo presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 Ps 244518 19 PŽ od 28. jula 2020. godine i predmet vratio Kantonalnom sudu u Tuzli; da, cijeneći, da je Ustavni sud BiH u pomenutoj apelaciji potvrdio pravni interes tužioca, tužilac zaključuje da ima pravni interes za podnošenje prijedloga za obnovu postupka, te je kao takav ovlašten za pokretanje istog; da tužilac zaključuje da bi se postupak davanja urbanističke saglasnosti trebao ponoviti, i napominje da bi izvršenje navedenog rješenja nanijelo štetu koja bi se teško mogla nadoknaditi, jer se radi o vakufskoj imovini, te se radovi već izvode od strane pomenutih društava na istoj.

Imajući u vidu sve navedeno i očiglednu povredu odredaba materijalnog i procesnog prava, kao i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, koje osporeno rješenje čini nezakonitim, tužilac predlaže da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog i zaključak Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla broj 06/16-19-3263/2022-LD od 02.03.2022. godine poništavaju, kao nezakonita. Tužilac traži naknadu troškova pod prijetnjom izvršenja, a iste nije opredijelio.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovano lice Bingo d.o.o. Tuzla je u odgovoru na tužbu navelo da su akti prvostepenog i drugostepenog organa zakoniti, te da je predmetna tužba neosnovana u cijelosti. Zainteresovano lice,, Tuzla -Remont“ d.o.o. Tuzla je predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa slijedi da je osporenim aktom tuženog, odbijena kao neosnovana žalba tužioca, izjavljena protiv Zaključka Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzla broj 06/16-19-3263/2022-LD od 02.03.2022. godine.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac podnio prijedlog za obnovu postupka koji je kod prvostepenog organa okončan donošenjem pravosnažnog rješenja o izdavanju urbanističke saglasnosti broj 06/4-23-19-22979/2020 ZK od 30.03.2019. godine, kojim je na zahtjev „Tuzla -Remont“ d.o.o. Tuzla izdato rješenje o urbanističkoj saglasnosti za izvođenje radova vanjskog uređenja terena oko stambeno poslovnog objekta blok „B“ unutar prostorne cjeline „Pecara 2“ u Tuzli, u okviru izmjene Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara

2“ na zemljištu označenom po katastarskom operatu i zemljišno-knjižnoj evidenciji kao k.č. br. 926/4, 878/1, 875/5, 927/1, 926/3 i 1077 sve K.O. ...; da je za predmetnu prostornu cjelinu donesen detaljni planski dokument pod nazivom „Izmjena regulacionog plana“ nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ u Tuzli („Službeni glasnik Grada Tuzla“ broj 5/19- u daljem tekstu Regulacioni plan); da je uz prijedlog dostavljena odgovarajuća dokumentacija; da je razmatrajući podneseni prijedlog, prvostepeni organ, nakon uvida u detaljnu prostorno-plansku dokumentaciju, razmatrajući razloge predlagača navedene u prijedlogu za obnovu postupka i imajući u vidu odredbe člana 253. stav 1. i 2. Zakona o upravnom postupku utvrdio, da podnosilac zahtjeva nije imao svojstvo stranke u postupku, niti kao posjednik odnosno vlasnik predmetnih nekretnina na kojima je planiran zahvat u prostoru, niti kao vlasnik ili posjednik parcela koje neposredno graniče sa predmetnom parcelom u svojstvu susjeda, u skladu sa odredbama člana 71. Zakona o prostornom uređenju i građenju; da je prvostepeni organ u pomenutom rješenju istakao i činjenicu izraženu kroz sudsku prasku i to presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 U 012690 14 U od 13.02.2015. godine, koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine od 27.02.2019. godine, u kojoj je navedeno da „u slučaju kada je nosilac pripreme detaljnog plana javnim oglasom blagovremeno obavijestio vlasnike nekretnina i druge zakonite korisnike prostora na području za koje se donosi detaljni urbanistički plan i pozvao ih da izvrše uvid u nacrt detaljnog plana, i da se uključe u javnu raspravu, a oni se ni na koji način nisu odazvali na javnu raspravu, zakonska je pretpostavka da su saglasni sa predloženim nacrtom detaljnog plana i da iz tog razloga ne mogu naknadno postavljati bilo kakve primjedbe i uslove u procesu koji se tiče odobravanja građenja i drugih zahvata u prostoru, zbog čega nemaju valjanog zakonskog osnova da svoje eventualne primjedbe iznose tek u postupku izdavanja urbanističke saglasnosti“; da je u vezi sa navedenim prvostepeni organ istakao da su u postupku izrade i usvajanja nacrta Regulacionog plana, kroz javni uvid i javnu raspravu sva zainteresovana pravna i fizička lica, posjednici i vlasnici nekretnina u predmetnom obuhvatu, imali priliku da iznesu svoje primjedbe na nacrt plana; da je u skladu sa odredbama člana 46. Zakona o prostornom uređenju i građenju TK-a, održana prezentacija i javna rasprava sa izlaganjem nacrta izmjena Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ u Tuzli; da u toku trajanja iste, niko od predstavnika tužioca se nije javio niti dostavio svoje prijedloge ili primjedbe na nacrt Regulacionog plana; da je Regulacioni plan usvojen, bez ikakvih primjedbi u dijelu koji se odnosi na predmetno zemljište i isti predstavlja osnov za izdavanje potrebne urbanističko-tehničke dokumentacije za realizaciju planiranih sadržaja; da navodi izneseni u prijedlogu za obnovu postupka, u vezi sa taksativno pobrojanim razlozima za obnovu postupka, kao što je to propisano odredbama člana 246. Zakona o upravnom postupku, sa posebnim naglaskom na razlog iz tačke 5. pomenutog člana tog Zakona, po mišljenju prvostepenog organa u ovoj upravnoj stvari je irelevantan; da je pozivanje tužioca za obnovu postupka, na presudu Općinskog suda u Tuzli od 20.12.2018. godine, kojim je odbijen tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, takođe su irelevantni za ovu upravnu stvar iz razloga što ista nema, niti je mogla imati bilo kakav uticaj na prijedlog za obnovu postupka, jer ne predstavlja ispravu koja bi dovela do drugačijeg rješenja ove upravne stvari.

Stoga je prvostepeni organ uz primjenu odredbe člana 253. Zakona o upravnom postupku donio odluku kao u dispozitivu rješenja, cijeneći da prijedlog nije izjavljen od ovlaštenog lica, pa prvostepeni organ nije ni utvrđivao blagovremenost prijedloga, jer nije od uticaja na drugačije rješavanje ove upravne stvari.

Na pomenuti zaključak tužilac je izjavio žalbu, koju je tuženi odbio kao neosnovanu, smatrajući da je zaključak prvostepenog organa u svemu pravilan i na zakonu zasnovan.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da je tužba neosnovana iz slijedećih razloga:

Naime, odredbama člana 246. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98 i 48/99), propisano je:

Član 246.

Postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnovit će se:

1) ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u svezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku;

2) ako je rješenje doneseno na podlozi lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka, ili ako je došlo kao posljedica kakvog djela kažnjivog po kaznenom zakonu;

3) ako se rješenje temelji na presudi donesenoj u kaznenom postupku ili u postupku o privrednom prestupu, a ta presuda je pravomoćno ukinuta;

4) ako je rješenje povoljno za stranku doneseno na temelju neistinitih navoda stranke kojima je organ koji je vodio postupak bio doveden u zabludu;

5) ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije;

6) ako je u donošenju rješenja učestvovala službena osoba koja je po zakonu morala biti izuzeta;

7) ako je rješenje donijela službena osoba nadležnog organa koja nije bila ovlaštena za njegovo donošenje;

8) ako kolegijalni organ koji je donio rješenje nije rješavao u sastavu predviđenom važećim propisima ili ako za rješenje nije glasala propisana većina;

9) ako osobi koja je trebala da sudjeluje u svojstvu stranke nije bila data mogućnost da sudjeluje u postupku;

10) ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik, a po zakonu je trebalo da je zastupa;

11) ako osobi koja je sudjelovala u postupku nije bila data mogućnost da se pod uslovima iz članka 16. ovog zakona služi svojim jezikom.

Iz sadržaja odredaba člana 246. tačka. Zakona o upravnom postupku, vidljivo je da će se postupak okončan rješenjem ili zaključkom, protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnoviti, iz razloga razvrstanih u 11 taksativno nabrojanih tačaka navedenog člana, na koje se poziva tužilac u prijedlogu za obnovu postupka, s tim da je boldirao tačku 5., kojom je navedeno da „ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije“.

U konkretnom slučaju tužilac u tužbi, a ni u upravnom postupku, nije predočio ili predložio ni jedan konkretan dokaz, kojim bi dokazao da postoji bilo koja od situacija iz odredaba člana 246., kao ni tačke 5. pomenutog člana Zakona o upravnom postupku.

Ovo iz razloga što se doneseno rješenje o urbanističkoj saglasnosti, za koje se predlaže obnova postupka broj 06/4-23-19-22979/2020 ZK od 30.03.2019. godine, ne temelji ni na kakvom prethodnom pitanju koje je nadležni organ kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije.

Naime, tužilac se u prijedlogu, a kasnije i u tužbi poziva na presudu Općinskog suda u Tuzli, kojom je odlučivano o oglašavanju ništavom sudske nagodbe zaključene pred tim sudom u predmetu broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine, u kome su tužioci bili Bingo d.o.o. Tuzla i „Tuzla Remont“ d.o.o. Tuzla, a tuženi Grad Tuzla.

Međutim, ni tom nagodbom, a niti presudom Općinskog suda u Tuzli, kojom je ta nagodba oglašena ništavom, nije se odlučivalo o bilo kom pitanju koje se, u smislu odredaba člana 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku, kojima je propisano, da će organ koji vodi

postupak, ako naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije je rješenje nadležan sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može, pod uslovima iz ovog zakona, sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne riješi.

U konkretnom slučaju iz sadržaja tužbe i upravnih spisa jasno slijedi da u ovoj upravnoj stvari, ne postoji nijedno pitanje bez čijeg rješenja se nije mogla riješiti stvar u vezi koje je predložena obnova postupka, jer se u toj stvari nije odlučivalo o bilo kojim pitanjima bez čijeg prethodnog rješavanja je bilo potrebno da nadležan sud ili koji drugi organ riješi to pitanje, kao prethodno pitanje, na osnovu kojeg bi morao odlučiti o izdavanju tražene urbanističke saglasnosti.

Iz tog razloga sud smatra da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 246. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, na osnovu kojih se može dozvoliti obnova pravosnažno okončanog postupka.

Osim toga, tužilac ni u zahtjevu ni u tužbi nije ukazao na bilo koje druge činjenice i okolnosti iz kojih proizilazi da su za obnovu postupka ispunjeni bilo koji drugi razlozi iz člana 246. Zakona o upravnom postupku, niti je u tom pravcu ponudio bilo kakve dokaze.

Takođe, tužilac u tužbi nije predočio bilo kakve dokaze iz kojih proizilazi da je prijedlog blagovremen u smislu odredaba člana 249. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnom postupku, koji se tiče subjektivnog roka od 30 dana, od dana kad je stranka mogla upotrijebiti novi akt (presudu, rješenje).

S tim u vezi, iz upravnih spisa i predloženih odluka od strane tužioca, cijeneći datume kada su donesene, vidljivo je da bi prijedlog mogao biti i neblagovremen.

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da pomenuti i ostali navodi tužbe po odredbama relevantnog materijalnog prava ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove stvari, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36 stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

Sudija:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 022577 23 Uvp
Sarajevo, 31.08.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ajanović-Selimović Amele, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Babić Stanković Aleksandre, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice Islamska zajednica u Bosni i Hercegovini, Medžlis Islamske zajednice Tuzla, zastupane po punomoćnicima Kačapor Fuadu, Čolak Elviru, Oruč Esadu, advokatima iz Zajedničke advokatske kancelarije Kačapor Fuad, Čolak Elvir i Dr. sci. Oruč Esad iz Ilidže, ul. DR. Mustafe Pintola br. 25, protiv akta broj: 12-04-3-19-102/22 od 21.04.2022. godine, tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona, u upravnoj stvari obnove upravnog postupka izdavanja urbanističke saglasnosti, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022577 22 U od 18.10.2022. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 31.08.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 022577 22 U od 18.10.2022. godine, odbijena je tužba tužitelja Islamske zajednice Bosne i Hercegovine, Medžlis Islamske zajednice Tuzla, podnesena protiv osporenog rješenja tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog zaključka Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle, broj: 06/16-19-3263/2022-LD od 02.03.2022. godine. Tim zaključkom prvostepenog organa odbacuje se prijedlog Islamske zajednice Bosne i Hercegovine, Medžlis Islamske zajednice Tuzla za obnovu postupka u predmetu koji je kod navedene službe okončan pravosnažnim rješenjem o urbanističkoj saglasnosti broj: 06/4-19-22979/2020 ZK od 30.03.2021. godine, kao izjavljen od neovlaštenog lica.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj pobija presudu prvostepenog suda zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku (Zakona o upravnom postupku i Zakona o upravnim sporovima). U obrazloženju navoda zahtjeva se ukazuje na razloge za obnovu upravnog postupka iz odredbe člana 246. Zakona o upravnom postupku, te ističe da je odredbom člana 246. stav 1. tačka 5. ovog zakona propisano da se upravni postupak koji je okončan pravomoćnim rješenjem obnavlja ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije. S toga je od strane tužitelja podnesen predmetni prijedlog za obnovu postupka, jer tužitelj smatra da za to ima pravni interes obzirom da je kod Općinskog suda u Tuzli pokrenuo parnični postupak (radi utvrđenja ništavosti sudske nagodbe, čiji predmet raspolaganja je bilo zemljište, a u odnosu na koje je od strane prvostepenog organa, nadležne

Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle, između ostalog izdata urbanistička suglasnost za izvođenje radova vanjskog uređenja terena od 30.03.2021. godine), a u kojem je Općinski sud u Tuzli odbio postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja, zbog nedostatka pravnog interesa na strani tužitelja, s tim da u obrazloženju presude broj: 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine je sud utvrdio da je sudska nagodba broj 32 0 Ps 131594 04 Ps od 09.02.2015. godine ništavna. Dalje se zahtjevom ukazuje na odredbe člana 365., 366., 367., i 368. federalnog Zakona o stvarnim pravima iz kojih prema navodima zahtjeva proizilazi subjektivno pravo tužitelja, između ostalog da podnosi predmetni prijedlog kojim se štiti vakufska imovina, da se predmetni postupak vodio po apelaciji kod Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, koji je na sjednici od 23.02.2022. godine donio Odluku o dopustivosti i meritumu u predmetu broj: AP-3332/21, kojom je potvrđen pravni interes tužitelja na predmetnoj nekretnini, kada je ukinuo presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 244518 19 Pž od 28.07.2020. godine i predmet vratio istom sudu radi donošenja nove odluke, zbog čega tužitelj smatra da ima pravni interes za podnošenje predmetnog prijedloga za obnovu postupka, pa je kao takav i ovlašten za pokretanje istog, te ističe da bi se postupak davanje urbanističke saglasnosti trebao ponoviti, jer bi izvršenjem rješenja o urbanističkoj saglasnosti se nanijela šteta koja bi se teško mogla nadoknaditi. Iz navedenih razloga se predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži, ukine presudu prvostepenog suda i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi, kao i zainteresirano lice Društvo „Bingo“ d.o.o. Tuzla su predložili da se zahtjev kao neosnovan odbije, dok Društvo „Tuzla-Rmont“ d.o.o. Tuzla u ostavljenom roku na uredno uručeni poziv suda nije dostavilo odgovor na predmetni zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz dokumentacije u spisu predmeta proizilazi da je rješenjem Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle, broj: 06/4-19-22979/2020 ZK od 30.03.2021. godine, Društvu „ Tuzla Remont „, d.o.o. Tuzla, izdata urbanistička suglasnost za izvođenje radova vanjskog uređenja terena oko stambeno poslovnog objekta blok „B“, u okviru izmjene Regulacionog plana nerealizovanog dijela prostorne cjeline „Pecara 2“ u Tuzli („Službeni glasnik Grada Tuzle“, broj: 5/19), na zemljištu označenom u katastarskom operatu kao k.č. br. 926/3, 926/4, 927/1, upisano u PL br. 2048, kao posjed Društva „Tuzla-Remont“ d.o.o. Tuzla sa dijelom 1/1, zatim k.č. 878/1, 878/5, upisano u PL br. 342, kao posjed Grad Tuzla sa dijelom 1/1, te k.č. br. 1077, upisana u PL br. 335, kao posjed Putevi sa dijelom 1/1, sve K.O. ... Tužitelj Islamska zajednica Bosne i Hercegovine, Medžlis Islamske zajednice Tuzla, je podnijela dana 26.01.2022. godine prijedlog za obnovu postupka izdavanja urbanističke saglasnosti, okončan naprijed navedenim konačnim rješenjem Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle od 30.03.2021. godine, pozivom na odredbu člana 246. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, koji prijedlog je zaključkom Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle, broj: 06/16-19-3263/2022-LD od 02.03.2022. godine, odbačen kao izjavljen od neovlaštenog lica, pozivom na odredbe člana 71. Zakona o prostornom uređenju i građenju („Službene novine Tuzlanskog kantona“, broj: 4/13, 15/13, 3/15, i 2/16), prema kojim odredbama (stav 2) strankom u postupku izdavanja urbanističke saglasnosti se smatra podnositelj zahtjeva, kao i vlasnik ili posjednik parcele koja neposredno graniči sa parcelom, odnosno parcelama koje su predmetom izdavanja urbanističke saglasnosti, a koje svojstvo prema stanju spisa predmeta tužitelj nema, te pozivom na odredbu člana 246. stav 5. i člana 253. Zakona o upravnom postupku, obzirom da dokazi na kojima se zasnivaju razlozi za obnovu

nisu takvi da bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja. Protiv prvostepenog zaključka navedene službe od 02.03.2022. godine, tužitelj je izjavio žalbu, koja je rješenjem Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okoline Tuzlanskog kantona, broj: 12-04-3-19-102/22 od 21.04.2022. godine odbijena, uz obrazloženje da tužitelj nije dokazao pravo sticanja svojstva stranke u postupku koji je prethodio donošenju urbanističke saglasnosti od 30.03.2021. godine. Protiv osporenog rješenja tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okoline Tuzlanskog kantona od 21.04.2022. godine, tužitelj je tužbom pokrenuo upravni spor, koja je odbijena pobijanom presudom Kantonalnog suda u Tuzli od 18.10.2022. godine, uz obrazloženje suda da tužitelj nije predočio niti predložio ni jedan konkretan dokaz, kojim bi dokazao da postoji bilo koja od situacija iz odredaba člana 246. Zakona o upravnom postupku, kao i tačke 5. navedenog zakona, na osnovu kojih bi se mogla dozvoliti obnova postupka okončanog pravosnažnim rješenjem o urbanističkoj saglasnosti Službe za prostorno uređenje i zaštitu okoline Grada Tuzle, broj: 06/4-19-22979/2020 ZK od 30.03.2021. godine.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbama članova 246. do 257. Zakona o upravnom postupku („Službene novine FBiH“ broj 2/98 i 48/99) regulisan je ovaj vanredni pravni lijek koji se može podnijeti iz razloga koji su propisani u tačkama 1. do 11. člana 246. kao razlozi iz kojih će se obnoviti postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku), gdje je u tački 5. spomenutog člana 246. propisana situacija da će se postupak obnoviti ako se rješenje organa koji je vodio postupak temelji na nekom prethodnom pitanju, a nadležni organ je to pitanje kasnije riješio u bitnim tačkama drugačije.

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je tužitelj prijedlog za obnovu postupka zasnovao upravo na naprijed citiranoj zakonskoj odredbi. Međutim, prema sadržaju prijedloga, proizilazi da Sudskom nagodbom broj: 32 o Ps 131594 15 Ps od 09.02.2015. godine, zaključenom pred Općinskim sudom u Tuzli u predmetu u kojem su tužitelji bili Društvo „Bingo“ d.o.o. Tuzla i Društvo „Tuzla-Rmont“ d.o.o. Tuzla, a tuženi Grad Tuzla, kao ni presudom Općinskog suda u Tuzli, broj: 32 0 Ps 244518 15 Ps od 20.12.2018. godine, u postupku poništenja navedene sudske nagodbe, kojom je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini da se utvrdi da je apsolutno ništava predmetna sudska nagodba, se uopće nije odlučivalo o bilo kojem pitanju, u smislu odredbe člana 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku, kojom je propisano da će organ koji vodi postupak ako naiđe na pitanje bez čijeg rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije je rješenje nadležan sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može, pod uslovima iz ovog zakona, sam raspraviti to pitanje, ili postupak prekinuti dok nadležni organ to pitanje ne riješi.

Prema tome, kao iz stanja spisa predmeta slijedi da u konkretnom slučaju, odnosno u predmetnoj upravnoj stvari izdavanja urbanističke saglasnosti, ne postoji nijedno pitanje bez čijeg rješenja se nije mogla riješiti predmetna stvar, a u vezi koje je predložena obnova postupka, jer u toj stvari izdavanja urbanističke saglasnosti se uopće nije odlučivalo o bilo kojem pitanju bez čijeg prethodnog rješavanja je potrebno bilo da nadležni sud ili koji drugi organ riješi to pitanje, kao prethodno pitanje, na osnovu kojeg bi se moralo odlučiti o izdavanju tražene urbanističke saglasnosti, to proizilazi da tvrdnje tužitelja iz prijedloga za obnovu postupka ne mogu predstavljati pravni osnov za obnovu postupka u smislu odredbi člana 246. stav 1. tačka 5. Zakona o upravnom postupku, jer u provedenom upravnom postupku u

predmetu izdavanja urbanističke saglasnosti čija se obnova ovdje traži, kako je naprijed istaknuto se uopće nije odlučivalo o bilo kojem pitanju bez čijeg prethodnog rješavanja je potrebno bilo da nadležni sud ili koji drugi organ riješi to pitanje, kao prethodno pitanje, a o kojem je sada, odnosno kasnije nadležni sud ili koji drugi organ to pitanje riješio u bitnim tačkama drugačije, radi čega je pravilno odbijena tužba tužitelja, a time i prijedlog tužitelja za obnovu postupka, u skladu sa navedenom odredbom člana 246. stav 1. tačka 5. i člana 253. Zakona o upravnom postupku, a što je pravilno ocijenio i prvostepeni sud, obzirom da je u obrazloženju presude dao potpune i jasne razloge svoje odluke, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Stoga se i tvrdnje tužitelja u pogledu povrede pravila federalnog zakona o postupku koja je mogla uticati na rješenje stvari od strane prvostepenog suda, ukazuju neosnovanim posebno što tužitelj u prijedlogu za obnovu postupka nije učinio bar vjerovatnim postojanje razloga zbog kojih je obnova i tražena. Stoga se i navodi zahtjeva o povredi federalnog Zakona o stvarnim pravima ukazuju neosnovanim, jer se navedeni zakon uopšte ne odnose na predmetnu upravnu stvar obnove postupka izdavanja urbanističke saglasnosti.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Ajanović-Selimović Amela, s.r.